

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.706 van 5 december 2013
in de zaak A. 208.786/VII-38.815.**

In zake : 1. Johan LASAT
 2. Greetje LASAT
 3. Tom LASAT
 4. Anja DE KEYZER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Antoon Lust en Jelle Snauwaert
 kantoor houdend te 8310 Assebroek (Brugge)
 Baron Ruzettelaan 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Tussenkommende partij :
 Lieven DE COCK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Wim De Cuyper en Tom Huygens
 kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
 Vijfstraten 57
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 mei 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 7 maart 2013 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde van 24 september 2012, houdende het gedeeltelijk verlenen van de milieuvergunning aan Lieven De Cock voor de exploitatie van een inrichting voor de opslag van kunstmest en het opslaan en drogen van granen, gelegen aan de Kerkgate 63 te Oudenaarde, deels worden ingewilligd, de beroepen beslissing

wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 november 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jelle Snauwaert, die tevens loco advocaat Antoon Lust verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Erika Rentmeesters, die verschijnt voor de verwerende partij en tevens loco advocaat Wim De Cuyper voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 31 mei 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Lieven De Cock om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De tussenkomende partij exploiteert in Oudenaarde (Mater) aan de Kerkgate een inrichting waar kunstmeststoffen en veevoeders worden opgeslagen en waar granen worden gedroogd en eveneens opgeslagen. Zij beschikt hiervoor over een op 16 juni 2005 door de verwerende partij verleende milieuvergunning voor een termijn van 20 jaar.

De inrichting ligt deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

De verzoekende partijen wonen in de onmiddellijke omgeving, in het woongebied met landelijk karakter.

4.2. Op 19 juni 2012 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in, deels voor het veranderen van haar inrichting en deels voor regularisatie.

Zij wenst onder meer de opslag van kunstmeststoffen uit te breiden met 460 ton tot in totaal 2.960 ton, en de opslag van granen en veevoeders met 5.440 m³ tot in totaal 15.560 m³. Voor deze uitbreiding zou ook een nieuwe loods worden gebouwd.

4.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden er twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één collectief namens zeventien gezinnen. Op 24 september 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde een vergunning voor een aantal onderdelen, maar weigert hij de uitbreiding van de opslag van kunstmeststoffen en van granen en veevoeders.

4.4. Daarop worden er administratieve beroepen ingediend door een aantal buurtbewoners, waaronder de verzoekende partijen, en door de

tussenkomende partij.

4.5. De afdeling Milieuvergunningen, de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de provinciale milieudeskundige (algemeen) en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren daarop gunstig.

De provinciale milieudeskundige (geluid) adviseert voorwaardelijk gunstig en stelt hierbij dat er binnen drie maanden na het verlenen van de vergunning een bijkomend akoestisch onderzoek moet gebeuren, ter aanvulling op een aantal aspecten van het onderzoek dat reeds werd uitgevoerd en waarin saneringsmaatregelen worden voorgesteld. Na het uitvoeren van de gebeurlijk nog aangepaste saneringsmaatregelen moet een geluidsmeting worden uitgevoerd ter controle, en zullen desgevallend nog bijkomende maatregelen moeten worden genomen.

4.6. Op 7 maart 2013 wordt de gevraagde vergunning verleend en, onder meer, de gevraagde opslag van 15.560 m³ granen en groenvoeders en van 2.960 ton kunstmeststoffen worden toegestaan.

Er worden ook bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd met betrekking tot het uitvoeren van een geluidsstudie, de werktijden en stofhinder.

De motieven die relevant zijn in het huidig geding, luiden als volgt :

"(...)

Planologische aspecten

Volgens het Gewestplan Oudenaarde is de inrichting gelegen deels in een woongebied met landelijk karakter (eerste 50 m vanaf de straat), deels in een agrarisch gebied (achterliggende deel), op meer dan 1.500 m afstand van de dichtstbijgelegen hindergevoelige gebieden.

Het bedrijf bevindt zich in de hoofdstraat van Mater. De bedrijfsperven palen aan de percelen van omgevende buurwoningen die eveneens gelegen zijn in voormeld woongebied met landelijk karakter. De onmiddellijke omgeving is

matig bebouwd. In een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen staan een vijftiental vreemde woningen.

De inrichting betreft een para-agrarisch bedrijf voor de landbouw met granen, meststoffen en veevoeders als hoofdproducten. Daarnaast worden door landbouwers uit de streek aangevoerde tarwe, gerst en maïs opgeslagen en gedroogd en opgeslagen op het bedrijfsterrein.

Voornamelijk de maïskorrels worden vóór de opslag gedroogd teneinde het vochtgehalte voldoende te kunnen reduceren, zodat opslag in vrac mogelijk wordt zonder effecten zoals rotting en schimmelvorming. De granen die worden aangeleverd zijn meestal voldoende droog om directe opslag toe te laten.

De opgeslagen producten worden in de loop van het jaar afgehaald door diverse klanten.

Binnen het woongebied met landelijk karakter bevinden zich in hoofdzaak de woning van de exploitant en 2 kleinere verouderde magazijnen waarin nog een aantal kleinschalige voornamelijk handelsactiviteiten worden uitgevoerd zonder hinder voor de omgeving. In het rechtse magazijn wordt zakgoed gestald voor verkoop aan particulieren. In het linkse magazijn bevindt zich nog één kleine, oude tarwedroger die nauwelijks geluid produceert. Dit magazijn wordt verder gebruikt voor opslag.

Het drogen van de maïs gebeurt in agrarisch gebied.

Artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen bepaalt dat de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Volgens artikel 6.1.2.2 van datzelfde koninklijk besluit zijn de woongebieden met landelijk karakter bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

Volgens artikel 11 par. 4.1 van het inrichtingsbesluit zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin, waar behoudens bijzondere bepalingen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid, voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven toelaatbaar zijn.

Ruimtelijke afweging

1. Verenigbaarheid met de voorschriften inzake ruimtelijke ordening.

Het voorste deel van de bedrijfssite situeert zich in het 50 m woongebied met landelijk karakter; het achterste deel van de site ligt over $\pm$ 100 m in agrarisch gebied.

In woongebieden met landelijk karakter zijn zowel bewoning als landbouw de hoofdbestemmingen van het gebied, en beide bestemmingen staan op gelijke voet.

De agrarische gebieden zijn in de eerste plaats bestemd voor de productie van

landbouwproducten, maar para-agrarische bedrijven zijn eveneens toegelaten. Inherent hieraan verbonden zijn de hiervoor noodzakelijke gebouwen en constructies.

De aanvraag gaat uit van een groothandel in granen, meststoffen en veevoeders, welke historisch gegroeid is in de kern van Mater. De bedrijfsactiviteiten zijn landbouwgerelateerd en houden de ontvangst en de toelevering in van producten van en aan de landbouw. Deze activiteiten zijn para-agrarische activiteiten; zij sluiten onmiddellijk bij de landbouw aan en zijn er op afgestemd.

De toepasselijke omzendbrief vermeldt uitdrukkelijk dat silo's en drooginstallaties als zelfstandig bedrijf kunnen bestaan in het agrarisch gebied.

De voorziene uitbreiding is volledig binnen het agrarisch gebied gelegen en bevindt zich binnen de footprint van de eerder door de deputatie op gunstig advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar verleende vergunning, die weliswaar aangevochten is door omwonenden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Het toen ingenomen standpunt dat het gevraagde wel degelijk in functie staat van een para-agrarisch bedrijf wordt behouden.

2. Beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Onder meer gelet op de gevrijwaarde bouwvrije afstanden ten opzichte van de perceelsgrenzen die in verhouding staan tot de bebouwingshoogte, gelet op het historisch karakter van de aanwezigheid van deze bedrijvigheid op deze plek, op het gegeven dat niet meer gewerkt wordt met een open binnenkoer maar met een overdekte hall, kan besloten worden dat de aanvraag bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving, mede gezien de ligging in agrarisch gebied. Het betreft hier een inbreidingsgerichte ontwikkeling waarbij geen niet aangesneden landbouwgronden ingepalmd worden. Er is dus sprake van een zuinig ruimtegebruik, zonder aandacht te verliezen voor het vrijwaren van voldoende afstanden ten opzichte van de aanpalende percelen.

Indien voldoende maatregelen genomen worden om de mogelijke milieuhinder aan de bron aan te pakken is er geen reden om te stellen dat het gevraagde de goede ruimtelijke ordening onaanvaardbaar zou verstoren.

Er kan dus gesteld worden dat de inrichting in overeenstemming (is) met de bestemming van het geldende plan en dat mits het naleven van de passende voorwaarden de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht.

Milieuhygiënische aspecten

(...)

Geluidshinder

Vigerende geluidsnormen

In het geval het $L_{A95,1h}$ -niveau van het oorspronkelijk omgevingsgeluid (OOG) lager ligt dan de richtwaarde (RW), geldt als normwaarde de laagste waarde van de volgende twee waarden:

De RW verminderd met 5 dB(A).

Het $L_{A95,1h}$ -niveau van het oorspronkelijk omgevingsgeluid.

Concreet levert dit voor de dag- avond- en nachtperiode de volgende geluidsnormen op, uitgedrukt in dB(A):

Dag: 40	Avond: 35	Nacht: 30.
---------	-----------	------------

Voormelde waarden zijn afgeleid op basis van de meetresultaten van het OOG uit de hierna vermelde studie van het studiebureau Andante.

Preventieve maatregelen.

In 2006 heeft de exploitant advies gevraagd aan erkend geluidsdeskundige dhr. F. Verbandt. Op basis van dit advies zijn een aantal geluid reducerende maatregelen genomen.

Onderstaand wordt een korte samenvatting weergegeven van de reeds genomen maatregelen.

- Plaatsen van dempers op de ventilatieopeningen van de continue drooginstallatie.
- Het keldergedeelte waarin de basis van de continue drooginstallatie is geplaatst werd zo goed mogelijk afgedekt met metalen platen.
- Bovenaan de continue drogers werden absorberende platen aangebracht.
- In de hoek van de twee achterste loods en werd een technische ruimte opgebouwd waarin alle ventilatoren voor de verluchting van de loods en werden gecentraliseerd. Deze ruimte werd bekleed met geluidsabsorberend materiaal. Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale geluidsdeskundige op woensdag 9 januari 2013, kon duidelijk het afschermend effect van de technische ruimte auditief worden vastgesteld, bij het beluisteren van het ventilatorgeluid op een 10-tal m verwijderd van de technische ruimte - afwisselend met de deur open en dicht.
- Een andere ventilator geplaatst naast de uitgang van de achterste loods (toegang tot de laadvloer, achteraan het bedrijf, zuidoostelijke zijde) werd eveneens op een gelijkaardige wijze ingekapseld.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat er een aantal bouwakoestische elementen nog als zwakke schakels in de geluidsoverdracht naar de omgeving fungeren:

De loods waar de continue drooginstallatie staat opgesteld, heeft een dakbedekking bestaande uit lichte cementvezel golfplaten (type Eternit). De buitenwanden aan de bovenzijde van de droger bestaan uit lichte metalen profielplaten. De aangebrachte metalen absorptie-elementen absorberen weliswaar een fractie van de vrijkomende geluidsenergie maar verhinderen niet de overd(r)acht doorheen voornoemde lichtere bouwdelen (dak en wanden). Dit veroorzaakt dan ook nog een substantiële bijdrage aan het omgevingsgeluid ter hoogte van de dichtste buurwoningen aan de noordoost zijde van het bedrijf (kant straat Kerkgate).

De exploitant liet recent (in 2012) een akoestisch onderzoek uitvoeren door de erkend geluidsdeskundige, dhr. Luc Geens. Deze studie bevestigt wat hiervoor wordt gesteld, met name dat ter hoogte van de twee meest kritisch gelegen beoordelingspunten, het specifiek geluid van een aantal geluidsbronnen de vigerende geluidsnormen nog overschrijdt. De studie stelt evenwel een aantal maatregelen voor teneinde het specifiek geluid verder te reduceren tot de geldende geluidsnormen.

In dit opzet wordt de bouw van de loods aan de zuidoostelijke achterzijde

van het bedrijf als een verbetering aanzien op vlak van akoestische afscherming naar de achtergelegen woningen.

Een bijkomende loods zal inderdaad zorgen voor een bijkomende geluidsafscherming, voornamelijk van de geluidsbronnen gesitueerd aan de zuidoostelijke zijde van het bedrijf (ventilatoren, laad- en losverrichtingen op de laadvloer ...), die dan niet meer buiten maar binnenin een betonnen loods zullen geplaatst zijn.

De uitbreidingswerken zouden evenwel moeten worden aangegrepen, om de akoestische en bouwakoestische toestand te actualiseren d.m.v. een extra akoestisch onderzoek door een erkend geluidsdeskundige, die tevens de vooropgestelde maatregelen dient op te volgen en na voltooiing der werken een geluidsmeting uitvoert ter controle van de naleving van de vigerende geluidsnormen.

Geurhinder

De aanvoer van granen en maïs gebeurt bij een zo hoog mogelijk droge stofgehalte, dit om de hoge drogingskosten te vermijden. Verder wordt er op toegezien dat door toepassing van koeling rottingsverschijnselen bij graan niet kunnen ontstaan.

Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 16 januari 2013 kon worden vastgesteld dat de inrichting op een vrij nette manier wordt uitgebaat. Eventuele geurhinder afkomstig van de drogingsactiviteiten kon niet worden vastgesteld vanwege het gebrek aan activiteit.

Uit de resultaten van het openbaar onderzoek blijkt dat er opmerkingen zijn met betrekking tot geurhinder. Vooral wanneer de granen worden gedroogd zou er volgens de bezwaarvoerders sprake zijn van geurhinder.

Bij de milieudienst van de stad Oudenaarde zijn er geen klachten bekend met betrekking tot geurhinder. Er kan dus worden aangenomen dat de bestaande inrichting thans zonder noemenswaardige geurhinder voor de onmiddellijke omgeving wordt uitgebaat.

Luchtverontreiniging - Stofhinder

De stookinstallaties werken deels op gas, deels op mazout. Voor zover deze stookinstallaties op regelmatige basis worden nagezien en afgeregeld is hiervan weinig hinder te verwachten.

De drogers zorgden in het verleden voor problemen: o.a. bij de installatie en de vergunningsaanvraag van 2004 werden deze problemen ook vastgesteld door de provinciale milieudeskundige. Inmiddels werden noodzakelijke aanpassingen uitgevoerd aan deze installaties zoals het plaatsen van stoffilters, aanbrengen van gaas ter hoogte van niet afsluitbare delen van de loodsen. De drogers worden volgens de exploitant dagelijks gereinigd en gecontroleerd. De afzuigingen worden op dat ogenblik ook droog gereinigd. Dit is niet alleen een maatregel ter voorkoming van stofhinder maar is ook belangrijk om de droging zo optimaal mogelijk te laten gebeuren. Hierdoor moet het mogelijk zijn om, met uitzondering van technische problemen, de hinder voor de omwonenden maximaal te beperken.

Bij het laden en lossen wordt stofafzuiging voorzien binnen in de loodsen. Hierdoor wordt ook de verspreiding van pelletjes, eigen aan de verwerking van graan, vermeden.

Verder wordt er gebruik gemaakt van een pletter (25 kW) die binnen de gebouwen is geplaatst zodat stofhinder voor de buurt quasi nihil is.

Gezien de aard van de te verwerken stoffen is de kans op stofexplosie eerder gering, daar er enkel droging wordt toegepast en geen verdere behandelingen.

Wat de silo's voor de opslag van kalk en landbouwproducten betreft werd de laadinstallatie ter voorkoming van stof voorzien van een volledige vaste afscherming, met uitzondering van de inrijzijde, waar kunststof-strips werden aangebracht. Bovendien wordt er ook gebruik gemaakt van stofzakken op de ontluuchtingsbuizen.

Uit de resultaten van het openbaar onderzoek blijkt dat er heel wat opmerkingen zijn met betrekking tot stofhinder. Vooral afkomstig van de kalksilo's en wanneer de granen worden gedroogd zou er volgens de bezwaarvoerders sprake zijn van ernstige hinder. Ook bij de milieudienst van de stad Oudenaarde zijn er regelmatig klachten ingediend met betrekking tot deze vormen van hinder.

Het bedrijf stelt zelf nog volgende maatregelen te nemen ter voorkoming van stofhinder:

- het lossen van de granen gebeurt in de loodsen;
- bij het laden en lossen wordt stofafzuiging voorzien;
- de granen worden via elevatoren en leidingen naar de loodsen of silo's getransporteerd;
- het laden van granen en meststoffen gebeurt in de loodsen of via blaaswagens;
- het bedrijf wordt zoveel mogelijk stofvrij gehouden;
- een groot deel van het bedrijf is omgeven door een groenscherm, waardoor de hinder naar de omwonenden toe beperkt wordt; hierbij dient opgemerkt dat de uitbreiding van dit groenscherm nog mogelijk en wenselijk is.

Mits het aanhouden van de voorgestelde maatregelen moet het mogelijk zijn om de hinder voor de omwonenden tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

(...)

Bespreking bezwaren openbaar onderzoek

- De exploitant houdt zich niet aan de regels betreffende lawaai- en stofhinder zoals omschreven in de huidige milieuvergunning, waarom zou hij dan een nieuwe moeten aanvragen;
De aanvraag dient enkel om zaken te regulariseren die al op het bedrijf te vinden zijn en zorgen dat hij verder kan uitbreiden, wat nog meer hinder zal veroorzaken;
De aanvraag beoogt een verandering en toevoeging van de basisvergunning. In de milieuhygiënewetgeving staat beschreven in welke gevallen een nieuwe vergunning moet aangevraagd worden. Eventueel aanwezige hinder doet hier geen afbreuk aan, maar speelt wel mee in de beoordeling van de aanvraag;
De aanvraag voorziet inderdaad deels een regularisatie en deels een nieuwe uitbreiding. Het risico op verhogen van de hinder wordt beoordeeld in de procedure, ten opzichte van de vergunde toestand

(basisvergunning 20 december 2004).

- Er worden van hogerhand geen maatregelen genomen om op de normen toe te zien;
Dit is een kritiek op de handhaving, deze staat los van de vergunningsprocedure.
- Het aangevraagde is (niet?) bestemmingsconform en strijdig met een goede ruimtelijke ordening;
Het aangevraagde is onverenigbaar met de bestemming woongebied met landelijk karakter, gezien het gaat om een zuiver 'landbouwbedrijf' noch 'handel of kleinbedrijf'. Het bedrijf is niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving;
Volgens het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is de aanvraag verenigbaar met de planologische bestemming en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.
- Het bedrijf is ook totaal onverenigbaar met het agrarisch gebied.
Gezien de omvang betreft het geen para-agrarische activiteit maar een industriële activiteit;
De huidige aanvraag (inclusief de niet eerder vergunde uitbreiding) situeert zich volledig op de bedrijfseigen grond, waarop geen agrarische activiteit plaatsvindt. De aanvraag houdt bijgevolg geen aantasting van het agrarisch gebied in. Gezien de reeds vergunde activiteiten in deze procedure niet ter discussie staan (er wordt géén hernieuwing aangevraagd), is het bezwaar niet van toepassing;
- De reeds verleende stedenbouwkundige vergunningen kunnen geen grond vormen om een bijkomende onwettige vergunning af te leveren. Gezien de voorwaarden niet vervuld werden - aanplant groenscherm - komt de vergunning te vervallen en is het gehele opgerichte gebouw onvergund;
Dit bezwaar heeft betrekking op de stedenbouwkundige vergunning. De koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning houdt niet in dat één van beide verleend wordt als de andere reeds verleend werd. Beide aanvragen worden apart beoordeeld en beslist. Elk van deze vergunningen kan evenwel pas uitgevoerd worden als de andere ook verleend werd.
- De naleving van de vigerende milieunormen is niet gegarandeerd. De inrichting voldoet niet aan de geluidsnormen. Dit werd reeds vastgesteld door de stad. De voorliggende aanvraag bevat geen enkele maatregel die de geluidsoverlast zal matigen. Uit de geluidsstudie blijkt dat de maatregelen die daar gesuggereerd worden geen garantie op succes bieden. De geluidsstudie is ook onvolledig;
De provinciale geluidsdeskundige oordeelt dat mits de gestelde exploitatievoorwaarden en de vigerende Vlarex-2 geluidsnormen strikt worden nageleefd, de geluidshinder voor de omgeving kan worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau.
- Het machinaal drogen van graan, het verplaatsen en laden en lossen veroorzaakt ernstige hinder: stofwolken met restanten van graan-schilletjes die op huizen, tuinen, wagens terecht komen;
Stofhinder van de kalksilo's die, naast de bevuiling, ook het

rendement van zonnepanelen verlaagt en regenwater onbruikbaar maakt;

De stofhinder van het drogen en kalk werd reeds ter plaatse vastgesteld door de milieudienst, en/of gestaafd door foto- en filmmateriaal bij klachten. Ook bij het bezwaarschrift worden foto's gevoegd. Het bezwaar is volgens de stad Oudenaarde terecht. Om de hinder van de kalksilo te saneren, zullen bijzondere voorwaarden opgelegd worden.

- Geurhinder van het gedroogde graan;

Met betrekking tot geurhinder zijn bij de gemeente vrijwel geen klachten bekend. Het moet mogelijk zijn om deze vorm van hinder te beperken tot aanvaardbare burenhinder;

Argumenten uit het beroepschrift

De argumenten van Truyens advocaten, optredend voor Lieven De Cock (exploitant), betreffen:

- Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat mits het nemen van een aantal maatregelen de geluidsnorm van 30 en 35 dB(A) t.o.v. het woongebied kan gehaald worden.

De provinciale geluidsdeskundige beoordeelt de situatie inderdaad ook dat mits de gestelde exploitatievoorwaarden en de vigerende Vlare-2 geluidsnormen strikt worden nageleefd, de geluidshinder voor de omgeving kan worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau.

- De uitbreiding van het bedrijf met een nieuwe loods en opslagcapaciteit veroorzaakt geen bijkomende geluidshinder.

De activiteiten die geluid produceren zijn beperkt in de tijd.

Enkel de opslag wordt aangevraagd wat in eerste instantie geen aanleiding geeft tot geluidshinder;

- De kalksilo's zijn volledig ingekapseld en er zijn afzuigingen geplaatst.

Bij het plaatsbezoek is vastgesteld dat deze omgeven zijn door een scherm en er is afzuiging voorzien d.m.v. stofzakken en via een cycloon.

- De vrachtwagens eigen aan het bedrijf (3 vrachtwagens en 2 aanhangwagens) worden enkel gebruikt voor het leveren van veevoeders aan derden en dit enkel overdag en niet na 19 uur. De enige transporten die na 19 uur gebeuren betreffen landbouwers die in het hoogseizoen (bij oogst van tarwe, gerst of maïs) de granen aanvoeren die door de exploitant worden opgeslagen en gedroogd.

Dit wordt ook gesteld bij het plaatsbezoek;

- Artikel 5.15.0.6. §1 van Vlare II is enkel van toepassing op het eigen wagenpark en niet op aanleveringen door derden. Er worden geen garage-activiteiten uitgevoerd.

Aangezien de hoofdactiviteit valt onder de rubriek 45 worden er in deze sectorale voorwaarden van Vlare geen voorwaarden gesteld opdat er geen rustversturende activiteiten mogen uitgevoerd worden na 19 uur.

Juist. De exploitant dient er wel voor te zorgen dat de hinder voor de buurt maximaal wordt voorkomen. De aanvoer dient maximaal

overdag te gebeuren zodat de nachtrust voor de buurt niet wordt gestoord. Hierbij dient het laden en lossen van goederen te gebeuren centraal in het bedrijf

- Er wordt gedurende 10 maanden van het jaar op het bedrijf niet laat gewerkt. Enkel op vaste perioden wordt er na 19 uur granen geleverd:
 - gerst: 4 à 5 dagen (juli)
 - tarwe: ca. 8 dagen (augustus)
 - maïs: 6 weken tussen 19 u en 22 u (november)

Dit wordt ook bevestigd door de exploitant bij het plaatsbezoek

- De aanlevering van de hierboven vermelde granen, tarwe en maïs is afhankelijk van de gebruikelijke tijdstippen waarop geoogst wordt. Juist. De exploitant dient wel in de eerste plaats een afspraak te maken met de toeleveringsbedrijven opdat de hinder voor de buurt maximaal wordt beperkt.

De argumenten van L&P advocaten, optredend voor 17 buurtbewoners, betreffen:

- Stofhinder;
De exploitant doet het nodige om stofhinder maximaal te voorkomen.
- Geurhinder;
Bij het plaatsbezoek is geen geurhinder vastgesteld; Met betrekking tot geurhinder zijn bij de gemeente vrijwel geen klachten bekend. Het moet dus mogelijk zijn om deze vorm van hinder te beperken tot aanvaardbare burenhinder;
- Geluidshinder;
De provinciale geluidsdeskundige oordeelt dat mits de gestelde exploitatievoorwaarden en de vigerende Vlare-2 geluidsnormen strikt worden nageleefd, de geluidshinder voor de omgeving kan worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau
- Ontbreken van groenscherm;
De inrichting beschikt reeds deels over een groenscherm. De noodzakelijke uitbreiding van dit groenscherm dient te gebeuren in samenspraak met de milieudienst van de stad Oudenaarde
- Strijdig met de ruimtelijke ordening;
Omvang van het bedrijf is onverenigbaar met de bestemming woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied;
Volgens het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is de aanvraag verenigbaar met de planologische bestemming en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening
- De opslagcapaciteit van de inrichting is hoger dan het aangevraagde;
De exploitant mag enkel de opslag voorzien conform de milieuvergunning; dit is ook een item dat thuishoort bij toezicht;
- De dichtste drooginstallatie betreft een bedrijf in Aalter (AVEVE) zodat landbouwers niet enkel van de directe omgeving afkomstig zijn, maar ook ver daarbuiten;
Dit heeft op zich geen invloed op de hinder die de inrichting zelf veroorzaakt. Volgens de exploitant zou er wel een soortgelijk bedrijf (drooginstallatie) aanwezig zijn in een straal van ca. 5 km (...)"

V. Onderzoek van de vordering

5. Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6. Met betrekking tot de tweede voorwaarde stellen de verzoekende partijen dat uit hun feitenuiteenzetting blijkt dat de geluids-, geur- en trillingshinder die van de inrichting uitgaat, de geldende milieukwaliteitsnormen nu reeds ver overschrijden. Door de bestreden beslissing wordt de capaciteit van de inrichting nogmaals vergroot, waarbij ook het aantal geluidsbronnen toeneemt. Zo worden er bijkomende luchtcompressoren geplaatst en wordt de capaciteit van de verbrandingsinrichting aanzienlijk verhoogd. De bestaande geluids-, trillings- en geurhinder zal verder toenemen.

Voor eerste en derde verzoeker zal de hinder zich bovendien nu nog dichter bij hun woningen voordoen en voor tweede verzoekster zal de hinder zich tot op slechts tien meter van haar slaapkamer voordoen, nu het perceel van de tussenkomende partij tot op negen meter van de perceelsgrens wordt volgebouwd. De verzoekende partijen zijn van oordeel dat de toename van de hinder, zowel geur, geluid, trillingen, als visuele hinder, aldus exponentieel is. Voor vierde verzoekster zal de drooginstallatie, gelet op de lichte dakbedekking en wanden, ten aanzien van haar woning voor een "enorme hinder" zorgen.

De bestreden beslissing bevat volgens de verzoekende partijen ook geen maatregelen die kunnen verzekeren dat de geluidshinder binnen de grenzen van de milieukwaliteitsnormen zal blijven, "laat staan dat deze aanvaardbaar wordt".

Zij voeren eveneens aan dat zij nu reeds aanzienlijke stofhinder, veroorzaakt door het transport en de verdeling van kalk in de inrichting en door het drogen van de maïs op het bedrijf, lijden. Deze stofhinder zal volgens hen door het uitbreiden van de capaciteit en het plaatsen van een transportband in open lucht nog "exponentieel" toenemen. Daardoor wordt hun gezondheid in gevaar gebracht. Zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vergunningsbetwistingen waarin overmatige geluidshinder, omwille van de weerslag ervan op de gezondheid, in aanmerking werd genomen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wat ook het geval is voor stofhinder.

Zij zijn ten slotte van oordeel dat ook met de ernst van de middelen rekening moet worden gehouden voor het bepalen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

7. De verwerende partij antwoordt dat de hinder die de verzoekende partijen aanvoeren voornamelijk hinder betreft die afkomstig is van de reeds eerder vergunde exploitatie en dat de verzoekende partijen er aan voorbijgaan "dat de exploitant reeds heel wat maatregelen heeft genomen en continu zoekt (en moet zoeken) naar nog verdere maatregelen om de situatie te verbeteren". Zij somt vervolgens de maatregelen op die de tussenkomende partij reeds heeft genomen om de geluidshinder en de stofhinder binnen de aanvaardbare perken te houden en welke nog door de tussenkomende partij worden voorgesteld en opgenomen zijn als bijzondere voorwaarden opgelegd in de bestreden beslissing.

8. De tussenkomende partij is van oordeel dat de verzoekende partijen in gebreke blijven om elk voor zich aan te tonen dat zij ernstige hinder zullen lijden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zij wijst er ook op dat er op verzoek van tweede verzoekster door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde een verbod werd opgelegd om de nieuwe graanloods te bouwen, waardoor de stedenbouwkundige vergunning niet uitvoerbaar is en er vooralsnog geen hinder kan ontstaan door de exploitatie van die loods, zodat de thans gevorderde schorsing geen nuttig effect kan hebben. De

overige aspecten van de aanvraag betreffen volgens haar de regularisatie van bestaande toestanden.

Ze stelt voorts dat bewoners van woongebied met landelijk karakter meer hinder dienen te tolereren van agrarische of para-agrarische bedrijven, terwijl de strenge geluidsnormen die zij dient na te leven zelfs 5 dB(A) strenger zijn dan deze die gelden in een gewoon woongebied. Tweede verzoekster heeft, steeds volgens de tussenkomenende partij, er zelf voor gekozen een woning te bouwen tot op de perceelsgrens met de toen reeds bestaande inrichting, en dus ook tot op de grens met het agrarisch gebied. Ook komt de aangevoerde hinder enkel voor tijdens de relatief korte oogstperiodes.

De tussenkomenende partij bespreekt vervolgens de geluidshinder, die afkomstig zou zijn van de ventilatoren en van "de bulldozerbewegingen" en argumenteert dat niet de ventilatoren van de loodsen, maar wel de maïsdrogers de voornaamste geluidsbron vormen en dat deze zich centraal en achteraan links op het terrein, ver van de woningen van de verzoekende partijen, bevinden. Het meeste transport van granen binnen het bedrijf gebeurt bovendien met een transportband. De verzoekende partijen brengen geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er geluidshinder zou voortvloeien uit het gebruik van de vorkliften. Met betrekking tot de geluidshinder veroorzaakt door vrachtwagens tijdens de nacht wijst de tussenkomenende partij op het feit dat de werktijden voor het leveren van producten in de milieuvergunning "sterk beperkt" zijn. Ook is in de bestreden milieuvergunning voorzien in de plaatsing van een akoestisch scherm.

Met betrekking tot de aangevoerde stofhinder stelt de tussenkomenende partij dat "de laatste jaren (...) hieromtrent (...) verschillende maatregelen (zijn) genomen die deze problemen in zeer grote mate opgelost hebben" en dat deze maatregelen "worden bevestigd in de verschillende adviezen tijdens de procedure". Zij wijst eveneens op de bijzondere voorwaarden die in de bestreden milieuvergunning opgelegd worden om stofhinder te voorkomen.

De hinder zal volgens de tussenkomende partij ook niet toenemen door de vergunde uitbreiding omdat de uitbreiding voornamelijk betrekking heeft op tarwe die niet moet worden gedroogd terwijl de droogperiode voor de andere granen identiek blijft tegenover de huidige droogperiode van vier tot vijf weken, zodat het geluid van de voornaamste geluidsbron, de maïsdrogers, niet wijzigt door de uitbreiding van de opslag. Ook zal, zoals bevestigd door de erkende geluidsdeskundige van de provincie, de bouw van de nieuwe graanloods de akoestische toestand van het bedrijf verbeteren.

Beoordeling

9. Uit de bestreden beslissing blijkt dat wat betreft de aangevoerde geluidshinder, door een aantal bijkomende saneringsmaatregelen het specifiek geluid van de inrichting kan worden beperkt tot de geldende normen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaam II).

Niettemin is nog een nieuw onderzoek opgelegd, uit te voeren binnen drie maanden na de datum van de vergunning, ter actualisatie en optimalisatie naar aanleiding van de vergunde uitbreiding, waarbij ook rekening moet worden gehouden met het geluid van de laad- en losactiviteiten. Nadat de uitbreiding zal zijn gerealiseerd en de opgelegde saneringsmaatregelen zullen zijn uitgevoerd, zal een geluidsmeting worden uitgevoerd, in de situatie waarbij de inrichting wordt geëxploiteerd zoals tijdens de meest drukke periodes, die slechts enkele weken per jaar tijdens de oogst voorkomen.

De Raad van State aanvaardt in dit stadium van de procedure de besluiten van de erkende geluidsdeskundige en neemt aan dat het opleggen van aanvullende onderzoeksverrichtingen en controlemetingen een voldoende waarborg bieden ter naleving van de geldende normen. Daarentegen kan een eenmalige geluidsmeting door één van de verzoekende partijen zelf, dergelijke waarborg niet bieden.

De verzoekende partijen maken bijgevolg niet aannemelijk dat de geldende geluidsnormen zullen worden overschreden, terwijl zij ook in gebreke blijven aan te tonen dat er geluidshinder zal bestaan die als een ernstig nadeel kan worden beschouwd.

Met betrekking tot de aangevoerde stofhinder blijkt ontegensprekelijk dat recent maatregelen zijn genomen ter beperking van die hinder en er blijkt bovendien uit de bestreden milieuvergunning dat een aantal bijzondere voorwaarden worden opgelegd.

De verzoekende partijen kunnen evenwel niet aantonen dat de reeds genomen maatregelen en de bijzondere voorwaarden dermate ontoereikend zijn dat de stofhinder als een ernstig nadeel moet worden beschouwd.

Ten slotte maken zij ook niet aannemelijk dat de verandering van de lopende vergunning zou leiden tot hinder die hen een ernstig nadeel kan berokkenen dat er voorheen niet was.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan.

Die vaststelling volstaat om de vordering van de verzoekende partijen af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Lieven De Cock tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf december tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,
bijgestaan door

Elisabeth Impens,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin